

GLAS NARODA

(SLOVENE DAILY)

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Sakser, president. Louis Benedik, treasurer.
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
82 Cortlandt St., Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"G L A S N A R O D A"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays.

Za celo leto velja list za Ameriko	Za New York za celo leto	\$7.00
in Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inosemico za celo leto	\$7.00
Za četr leta	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$6.00.

Advertisement on Agreement.

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvzemši nedelj in praznikov.

Dopisi brez podpisa in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli poštujati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnika, prosimo, da se nam tudi prejšnjo bivališče naznamo, da hitrejšej najdemo naslovnika.

"GLAS NARODA", 82 Cortlandt Street, New York, N. Y.
Telephone: Cortlandt 2876.

OB OSMINI

Prejšnji teden je prenehal izhajati v New Yorku slovenski tednik "Naš Dom".

Imel je kratko življenje — komaj pet let.

Ta članek ni nagrobnica in ni nagrobnii govor.

Nagrobnice naj mu pojego tisti, ki so vriskali ob njegovem rojstvu, in nagrobnie govore naj mu tisti govore, ki so ob njegovem rojstvu drugim smrt prerokovali.

Kljub temu se pa nam zdi umestno izpregovoriti pa besed.

"Naš Dom" so spočeli ljudje, ki so zavidali "Glas Naroda" napredek.

Kar pa zavist rodi, nima dolgega obstanka.

Zbrali so se od vseh vetrov: takozvani "bankirji", "kulturni" delaveci, "vplivneži", glavni odborniki kataliških društev, ateisti in celo nekaj Kovertove žlahite je bilo vmes, da je bila drhal popolna.

Pri porodu je bil tudi dohtar, ki je najprej s kleščami, potem pa z denarjem pomagal.

Tako zveriženemu stvoru so bile že vnaprej ure šte-te.

Imenovali so ga "Naš Dom", dasi je sleherni — že vsaj v New Yorku, vedel — da je ime "Pokrita rihta" najpripravnje zanj.

Objavljal je kuhrske in Knajpove bukve, slovensko čitanke, dopise, ki so bili skovani kdovekod, in čanke, ki so pred nekako tremi leti začeli izpreminjati v prošnje: — Newyorški Slovenci, dajte in darujte, da se bo s posredovanjem "Našega Doma" zgradil slovenski dom v Brooklynu!

Slovenski Dom v Brooklynu naj bi prikril njihov časnikarski neuspeh in jih dvignil na stališče nekačih voditeljev ameriškega, špecialno pa newyorškega slovenstva.

Ideja je bila vabljiva, in se je tudi nekaj nabralo, če prav je "Glas Naroda" sproti razkrinkoval njihove namene.

Imeli so občudovanja vredno organizacijo.

Izdajali so list prodajali krone, ajdovo moko, laške lire, tavžentrože, jugoslovanske dinarje, ženske obleke, vino in rakijo, drli so zobe in orgljali slavo Bogu; in, — last but not least — celo za morallo so se bili zavzeli ter jo uveljavljali z najpodlejšim denunciranjem.

Denar, ki so ga skolektali za Slovenski Dom, so prenašali kot mačka mlade.

Enkrat je bil v imenu za cerkev, enkrat za dom; včasi so ga ponujal nazaj, včasi pozabili v taxicabu, včasi pa skrbno tiščali.

Ko je začelo naraščati nezaupanje v slovenski narodni dom, so naložili nekaj tega denarja v varno banko, toda tistega dne, ko jim je tednik od onemoglosti izdihnil, so denar dvignili, najbrž v namenu, da vsem darovalcem in delničarjem, ki so se v priporočenem pismu oglašili, vrnejo darovane vsote. Saj je menda tako, kaj ne?

To smo napisali ob osmini.

Ne toliko zastran umrlega tednika.

Če bi samo slovenski tednik umiral in umrl, bi bilo več sočutja v naših srečih in bi bila posmrtnica drugačna.

Ker pa gre pri tem le za osmino trenotne smrti zahrbne klake, ki nima lepšega namena kot drugim škodovati — edinele zato, ker se sama povzpeti ne more, — se nam zdi, da ni v tem članku niti ene besede preveč.

Če je kaka beseda premalo, jo bomo pa še rekli, ko bo čas za to.

Dopisi.

Sebo Moste pri Ljubljani.

Kakor veste, korakamo tudi tu, kaj z duhom časa naprej in si privočimo sem in tja kak mali štrajk. Pred štirimi tedni so začeli v Ljubljani štrajkati pekovski pomočniki, katerih je 114. Štrajk traja še danes in bo, kako vse kaže, izgubljen. Občinstvo se splošno zanima, ker naše gospodarje znajo vse dobro kuhinje mest in tako ni prebivalstvo Ljubljane posebno prizadeto. Prvovrstni peki zaslужijo tukaj Din. 520 na teden, a peki druge vrste Din. 420. Ne gre se za toliko za zvišanje plač, kakor glede nočnega dela, nedeljskega počinka in izenačenja plač. Gospodarji se seveda vsem zahtevam odločno upirajo, a ugleda je zahtevam delavska pekarna, podpisalo je pogodbo tudi 12 gospodarjev, ki zaposlujejo 36 delavcev. Komisar mestne občine dr. Mencinger, predsednik delavske zbornice Jože Kopac in inspekcijska dela si prizadeva štrajk poravnati, toda dosegaj brezuspešno. Gotovo bo ameriške delavske kroge zanimali tudi vest, da se so pojavili samo tri stavkokazi, medtem ko je v Ameriki pri vsakem štrajku v vsakem slučaju primeroma več take golazni.

Predzadnjo soboto povabil me je Mr. Kuss, podpredsednik in ravnatelj Frank Sakser State Bank na večerjo v hotel "Union". Odzval sem se povabilu s svojo boljšo polovico; imela sva prilika seznaniti se z dražestno gospo Kuss. Po živahnem encurnem razgovoru in dobri večerji, katero mo zalihi s pristnim evičkom smo si na koncert hrv. pevskega društva "Kolo" iz Zagreba, pri katerem je sodelovalo poleg celokupnega zbora 100 oseb, še nekaj izvrstnih solistov. Pel se je oratorij "Život in spomen slavnih učitelja sv. braće Cirila in Metodija, apostola Slavenskih", katerega je omenjeno nekaj včasih. Delo mladega komponista dra. Širole je jako obsežno, koncert je trajal tri ure in si znate misliti, kako je to za pevec utrudljivo. Komponist dr. Širola in zborovodja Srečko Kumar in seveda tudi pevke in pevci so bili deležni burnih priznanj.

Ljubljanske gosodiščne so obispile pevce s evetičami, medtem ko sta dobila komponist in zborovodja lepe venee. Pri celiem koncertu mi je najbolj ugasil solist Betteto, ki je pevec po božji volji in ki je pel recitative tako razločno, da se je razumela vsaka beseda. Reči pa moram, da tukajšnji zborovodji posvečajo veliko premo pažnje na izgovaranje samoglasnikov, a, e, i, o, u in se mora v tem oziru dati priznanje našemu prijatelju Ivanu, ki uči svoje pevce predvsem pesem brati in besede naglašati, predno prične s poukom melodije. Marsikateri pevec smatra to za nepotrebno fineso, kar pa nima prav, ker pesem peti ali jo pa kruliti sta dve različni stvari.

Na ljubljanskem trgu, kateri je zmiraj z različnimi živilimi dobro založen, se nahajajo tudi branjeveke iz vseh vetrov Slovenije. Kupoval sem zadnjie pri eni teh gospodarjev. Pogovor je nanesel tudi na Ameriko. Povedala mi je, da je iz Sodražice doma in da ima brata v Ely, Minn. Rekla mi je tudi, da ji piše, da je "bas" ter se ji to čudno zdi, ker njen brat ni bil doma godec. Podučil sem jo, da je to "boss" in da je mogeče mal kontraktor, ki ima kakih 10 do 20 ljudi pod svojim ravnateljstvom.

Na dan vseh Svetih sem bil na pokopališču sv. Križa. Ker je bil lep jesenski dan, bilo je mnogo ljudstva in je znašal celokupen natančno ugotovljen obisk kakih 21.000 oseb. Pred Krekovim spomenikom so zapeli pevci ganljive "Beati mortui", pri kateri imajo drugi basi pritliko pokazati svojo zmožnost v nižjih legah. In pokazali so jo v polni meri. Bilo jih je 35. Izrekel sem svoje priznanje napram prof. Pirnatu, součenem g. Skulja, s katerim sem se posameževal. "To ni nič čudnega, saj so

Novice iz Slovenije.

Ivan Robida.

bile vse dalmatinske kleti iz Ljubljane skupaj", mi je odgovoril. Dalmatinske kleti rastejo sedaj v Ljubljani karok gobe po dežju, mala Dalmacija bi morala pride lati najmanj desetkrat toliko vin, kakor sedaj, ako bi bilo vse vino, koje se pod imenom Dalmatinec prodaja, pristno. Domnevase, da so to italijanska vina, več ali manj porarejena.

Zadnji izletniki se vračajo zoper v Kolumbovo deželo. Danes, 5. novembra so se odpeljali z posredovanjem g. Ivana Krakerja, agenta francoske linije in se bodo vrnili dne 9. t. m. v Havre na Ille de France, slediči rojaki, oziroma rojakinje:

Topelka Fanny, New York, N. Y.
Kranjčevič Ana, Brooklyn, N. Y.
Tschern Ana, Brooklyn, N. Y.
Simon Josefina, Cleveland, O.
Alesovec Louis, Cleveland, O.
Kovačič Frančiška, Cleveland, Ohio.

Kovačič Marija, Cleveland, O.
Kovačič Amalija, Cleveland, O.
Kukovič Viktor, Cleveland, O.
Kukovič Marija, Cleveland, O.
Kukovič Alejzij, Cleveland, O.
Grill Anton, Cleveland, O.
Horvat John, Chicago, Ill.
Horvat Ana, Chicago, Ill.
Hordt Johnny, Chicago, Ill.
Boskove Franc, Chicago, Ill.
Boskovec Terzija, Chicago, Ill.
Kuzma Frank, Pittsburgh, Pa.
Kuzma Katarina, Pittsburgh, Pa.
Drazumeric Marija, Pittsburgh, Pa.
Benko Urša, Pittsburgh, Pa.
Župevec Ana, Pittsburgh, Pa.
Mušič Marija, Rock Springs, Wyo.
Novak Anton, Rock Springs, Wyo.
Rogina Mary, Cambridge, Pa.
Malerich Anton, Joliet, Ill.
Sporn Markus, Gillespie, Ill.
Anžur Frank, Aliquippa, a.
Kosinic Jennie, Detroit, Mich.
Naj jim dodeli dobrdelna usoda zdravje in obilo srčne pri ponovku v novo domoviro.

Pozdrav!

Joža.

Levack, Ont., Kanada.

Z obratom se je začelo tukaj leta 1914. Istega leta je bilo ljudi zaposlenih 60 do 70. Ljetos je delavev pa že okoli 350. Če bi do steli še žene in otroke, se pa lahko računa do 1200 ljudi. Izvozi istega nikla znašajo 12 vagonov dnevno (ne všeči kamenje in mešanico). Ena kara je 80 ton ameriške težine. Največ ljudi je tukaj zaposleni iz Finske in Poljske ter Francovz. Slovencev in Hrvatov je malo, drugih narodov ni veliko. Italijanov je morda za ducat. Slovenka je tukaj samo ena.

Zime nimamo še, če bo tako do Novega leta, bo kratka zima. Par-krat je pobelil sneg in se je zopet skesa.

Druži posebnih novic ni.

Pozdravljeni!

John Kostanjevec.

Ivan Robida.

mag. nadkomisar v p-koju, je 29. oktobra v javni bolnišnici umrl. Pokojnik je bil leta 1845 rojen v Ljubljani ter je izpolnil svoje 82. leto. Izhajajoč iz revnih razmer, je v mladosti ministiral pri ljubljanskih frančiškanih ter postal sluha dr. Coste. Ko je bil dr. Costa izvoljen za ljubljanskega župana, je vzel bistrega, vljudnega mladenci s seboj na magistrat. Inteligentni mag. sluha je bil leta 1870 sprejet stalno v mestno službo, v kateri je ostal celih 45 let, najprej v zglaševalnem, kasneje v policjskem uradu ter je stopil v stalni pokoj kot policijski nadkomisar. Za mestno varnostno službo je bil izredno sposoben, ker je imel izvrstno spomin, je poznal mestno prebivalstvo kakor nihče drug ter je postopal vedno taktno in previdno. V dobi vedno samozavestne se uveljavljajočega slovenstva Ljubljancov so se ponavljale demonstracije proti nemštvu in nemškutarstvu; a komisar Robida kot zaveden Slovenc se je trudil, da je bil rojakom čim milješki sodnik. Veselim dijamom in objestnim razgrajecem je celo sam polagal na jezik pravilne zagovore. Marsikat danes visok gospodar se pač hvaležno spomini ljudomilega Robida. Njegovo ime pa je postalno znano po vsej bivši Avstriji, ko je moral nastopiti kot glavna sodna priča v skrajno umazani aferi Habsburžanov.

Neki avstrijski nadvojvodovi se je bil morganatično poročil v Ljubljani. Robida, ki si je zabeleževal vsak zanimiv dogodek, je vedel, da se je nadvojvoda pravilno cerkveno poročil in da ga je poročil rajni kanonik Z. Ko pa je nastal spor in nato tožba zaradi dediščine, so hoteli Habsburgi veljavnost zakona utajiti. Kakšni sredstev so se posluževali, dokumente dejstva, da je bil iz cerkve ne matrike izbran baš list, na katerem je del 156.000 juter zemlje v Rodeziji ter je bilo stavljeno na predaj od Anglo-French Matebeland Co. Ozemlje vključuje celo vrsto dragocenih skladov rude vsake vrste.

Pogorje je del 156.000 juter zemlje v Rodeziji ter je bilo stavljeno na predaj od Anglo-French Matebeland Co. Ozemlje vključuje celo vrsto dragocenih skladov rude vsake vrste.

— Bom pa možgane naredila.

— Ženske so pikie Ženske znajo zlosti.

Nekega jutra je rekel zakonec:

— Ti žapsov in govejega mesa sem že sit. Danes mi pa pripravi takega, kar nimam vsak dan.

Ona je malo pomisila in nedolžno vprašala:

— Bom pa možgane naredila.

— Ženske posvečajo veliko večje pažnjo svoji zunanosti kot pa svojemu razumu in prevarnosti.

To pa zato, ker je tako malo možkih slepih in ker je tako dosti možkih nerazumljih in neprevarnih.

Če se bo vrnil bivši romunski prestolocesar Karol na Romunsko in postal kralj, se bo takoj oglašila Zita in zahtevala za svojega sina madžarski prestol.

Toda na Madžarskem vlada v imenu Zitinega sin Horthy. Že odkar je bil sklenjen mir, je regent. Regentstvu se je tako privadol in mu nese tako dobre dohode, da bi se mu ne odpovedal tako zlep.

Lahko in prijetno je nadomestovati gospodarja, posebno če je gospodar še širinajst let star.

Iz Vilne poročajo, da je poljsko državno pravdništvo zaključilo preiskavo proti članom razpuščene kmečke organizacije "Gromada".

V kratkem se bo začela obravnavo proti 490

LOJZE G.Č.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

MED GROBOVI

Rad imam Milana, ki je tam zdoma; s Krasa doma. Vselej, ko priđem, mi odgrne črni prtič od srca in same žalostne čitam. Zadnjikrat so mu zabolile oči skozi okno v meglene cunje, ki so se trgale iz rup. Ni me pogledal. Kot da poveduje svojemu srcu tam zunaj sredi polj, je govoril:

V neštevju čepli kraško selo. Bene koke so nametane na kup kot gomila lobanj, umita od dežja in vetr. Ljudje v tem selu so kruh. Bodite hotnje, bodite razbojniki: če se zrušiš za plot v smrt, vzemo te kot speče dete k sebi in ti vrnejo življenje z ljubezni. Tako silna je.

O vi moji ljudje, ki ste iz kamnja zrasli, kako ste eno z menoj! Sivi oči in ti, mladeč s kramponom in koso, brata sta mi. Mati, v grob ležeš, dekle, ki ti je roža na gredi sestra, jaz vaju umem kot svoje srce. Pa sem tujec...

Slednji dan je vlekla moja pot tja. Dece sem učil moliti v šoli in cerkvi. Stopil sem v šolo. Vzel zapisnik, stegnil desno na prvega pred seboj:

"Kako ti je ime, dečko?"

"Giusepp!" je uskal trdo mali Kraševci.

Mrzlo in tuje je jeknilo do mojega sreca; kot bi se nekaj vlažnega cvijalo okrog njega in zagrizlo vanj.

"In ti?" sem veroval v soseda.

"Antonio!"

"Škoren s!" se mi je razlilo iz žolča. "Ali te zove mati tako! Ali ne znaš več ponoviti njene besede? Sram te budi! Da veš: Jože si, Tone, Janez... Kaj se pači in mečeš ime, ki so ti ga mati dali prikruti, kot star škorenj v grapi..."

Janez, tretji, je temno vstal, v tla je bodel:

"Učiteljica nam je rekla, da moramo odslej tako povedati, če nas kdo vpraša."

"Tako je, moramo," je odmevalo iz zebra, "če ne, bomo tepepi."

Obrisal sem bil iz oči in besed in toplo kramljil:

"Ti, plavolaska, ne bom te vprašal za ime, vidim, da ne veš zanjan,"

Hrbtobol, lumbago, revmatizem.

Hitra in gotova pomoč z Red Cross ledičnim obliščem.

Zakaj bi trpeli še en dan, če vam bo ta slavni oblišč pomagal tako hitro iz zadrega. Ako prilepite Red Cross ledični oblišč na boleče mesto, boste deležni gorkote, podprtih v udobnosti. Zdravilo se vsesa v sedež bolečine, natanjokorokost ēudežno lagine.

Bede flaneško ozdaje vzdržuje gorkoto, zdravilo se pa vsesa skozi kožo v okoreki sklepke in miličce. Poskušajte Red Cross ledični oblišč danes ter se preprimate, kako hitro prežene to zanesljivo zdravilo nadleglo hrbtobola, revmatizma in lumbaga. Po vsem le-karnar...

—Adi'.

ADVERTISE in GLAS NARODA

Za

Božič in Novo Leto

bodete Vi tukaj najbolje postreženi. Vaši v domovini pa pravočasno razveseljeni, ako se obrnete za denarna nakazila bodisi v dinarjih, litrah ali dolarjih na zaved, ki ima za to najboljše zvezne in kojega magno letno poslovanje je prizmano širok Amerike.

STATE BANK
FRANK SAKSER STATE BANK
82 Cortlandt Street New York, N. Y.

Arne Borg, zasedi svetovni planovali nastopajo v Luna Park, v Berlinu.

ANGLEŠKI DRŽAVNIK

David Lloyd George tekom enega svojih ognjevitih govorov.

sem vrgel oči v sredo. "Le koliko let imaš, bi rad vedel."

"Sedici, gospod."

Petočeset mladih telcev se je zazbalo, se vrglo v smeh. Pa ni doumela, čemu. Pregloboko je bilo položeno v njeno kri tisto tuje besedje, tisočkrat je bilo vrženo z njeni ust za signorino: dieci, undici, do-deici...

Ni se zavedala, da je svojo mladost prekoračila za deset let.

"Morda radi imena," je iskala za smehom, "Gospod so dejali, da ne vem zanj... Pa vem, gospod."

"Veš, dete? No?"

"Mimica Beritič."

"O, mimica, bela golobička, na podobico! Jezušček je na njej; ker si Mimica, te ima rad... Pa, Mimica," sem se vrnil, "ne veš, kaj se pravi po naše sedici? Če eno podobio dobša..."

"Ne vem, gospod," se je zlomila glavica.

"Pa mi štej po naš: do sedici, tako kot doma mati šteje."

Mimica pogleda plaho k vratom, se skozi okno ji begajo žalostne oči. Prav tih Šteje:

"Eden, dva... devet..."

Dalje ni šlo. Še sva od kraja zade, preko devet sem ji pomagal. Potem sem dejal:

"Zdaj pa sama!"

Pri devet je znova obstala ali pa je kar mehanično skočila v: dici, undici, dodici...

"Eden, dva... devet..."

Dalje ni šlo. Še sva od kraja zade, preko devet sem ji pomagal. Potem sem dejal:

"Zdaj pa sama!"

Pri devet je znova obstala ali pa je kar mehanično skočila v: dici, undici, dodici...

"Eden, dva... devet..."

Stopil sem do nje, jo prijel za plahi ročici in ji zrl v sinje oči, ki so se orosile.

"Dete, pa moliti znaš: Oče nas?"

Dvoje plahih oči se je neskončno vdano utonilo v moje:

"Znam, atej."

Odtrgal sem se od teh petdeset bledih obličij, usta so se mi skrivila, iz sreca je vrelo v grlo; bal sem se, da bi zatulil... Pokleknil sem pred Marijo in molil:

"Za naš tužni Kras, Oče naš..."

Kot bi šel vihar skozi lozo, se je petdeset teles zrušilo na kolena in molilo: Oče naš, pridi k nam Tvoje kraljestvo..."

Tisti večer sem se zgrudil v mirak božjega hrama pred Učenika in se bridko žokal za naša mlaada sreca, ki umirajo...

To je žalostno zvenelo iz sreca mojega prijatelja, ki pa je moral rati presilne ljubezni tja, kamor ni sel rad...

*

Še je zvenelo:

V poldan sem ždel ob oknu in se vstopil v sum mladih duš: dekle in dečki so vreli iz šole. Brezkrbi je peko v obličjih smeh se je razival v vas.

"O, mi ērnogledi!" sem se zdramil v sredo, "toliko jih je, pa triptimo v sebi: Ko se bo zaprl pokrov na grobe za nami, poslednjimi, se bo grobišče razraslo čez vso to zemljo, za vse ta red. Vse bodo zagrevli: zvestobo, ljubezen do te grude; na dno pa bodo sunili besedo, to našo, ki ti je sladka kot mati, če

se ujamem v tujini... Groblja bojo ta polja, vanje bodo s plugom rezali tujei..."

Beži, grda misel, lažek! Glej jih, em je naš vrt, kaj je evetja: Ko se bo upognila jesen, se bo natreslo sadja za vse naše ljudi. O, glej jih, ne trpm več. Grobovi ne pozašas. Nas, stare, bodo vrgli vasi; in mladi boste naprej ljubili to zemljo, te zvesti ljudi....

Slonel sem ob oknu in mlad sem bil tisto minuto. Še zaukal bi kot črednik na hribu.

Deklice so zavile pod moje okno. Tam so evetele težke vrtnice. Omenam vonj je zajemal ves vrt in še do okna se je kadil. V rože so se zaledale.

"Morda radi imena," je iskala za smehom, "Gospod so dejali, da ne vem zanj... Pa vem, gospod."

"Veš, dete? No?"

"Mimica Beritič."

"O, mimica, bela golobička, na podobico! Jezušček je na njej; ker si Mimica, te ima rad... Pa, Mimica," sem se vrnil, "ne veš, kaj se pravi po naše sedici? Če eno podobio dobša..."

"Lepe so; pa čigave?" se je vzbudil vzdih sredji gruče.

"E, kaplanove," je druga zaničljivo metalila iz sebe. "Ta človek je tepevec. Vedno se drenja ze te ljubom. Ono dajmo: Kje dom je moj? Ne?"

"Dajmo jo, dajmo!" je zletel vik nad vse. Posem je ljubila. Ob njeni je odpitšal, če si jo v srce zatepi. Zdravnik Mirles je zdravil črka nekega Mirkirkana, prepričan, da je povzročil smrt otroka zdravnik, je zvabil zdravnika pod pretvezo, da rabi njegovo pomoč neki drugi otrok, na ulico, kjer ga je zahrbno zakljal. Drugi tak slučaj se je prijetil v Novemšibirsku. K zdravniku Tiber-Petrovu je prišel oče neke bolne dekle, ki je molčal pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

Tedaj šele je Pepe začutila, da molči pred tem tujim dekletem; ona, ki je prva v šoli, molča. Boji se v oči vreči: Laž je, kar so govorila, sama laž.

Železna veriga jih je davila, da niso ene besede v odpor povedale.

"Ali gremo za mrtvaško procesijo? Tam si moraš z robcem drgniti oči. Me pa zapojoim!"

